

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/276/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918200295
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6918200295.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovovej a JUDr. Jany Haluškovovej ako členiek senátu, v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti žalovanej: N. A., nar. XX. A. XXXX, bytom N. K. č. XX, zastúpená JUDr. Mgr. Viktorom Balákom, advokátom, so sídlom AK Povstania 15, 979 01 Rimavská Sobota, o zaplatenie 2.094,88 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, č.k. 13Csp/9/2018-57 zo dňa 22. mája 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

II. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, ktoré j e jej žalobca p o v i n n ý zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.094,88 Eur s 0,25 % denným úrokom z omeškania zo sumy 2.114,88 Eur od 08.04.2013 do 14.02.2014 a zo sumy 2.094,88 Eur od 15.02.2014 do zaplatenia a so 6 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.804,-Eur od 09.04.2013 do 14.02.2014 a zo sumy 1.784,-Eur od 15.02.2014 do zaplatenia zamietol (prvá výroková veta). Žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou okresnému súdu dňa 22.01.2018 domáhal plnenia vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č.611300051. Zo žaloby tiež vyplýva, že žalobca v minulosti ohľadne nároku vyplývajúceho z uvedenej zmluvy podal návrh na začatie rozhodcovského konania na Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s.. Rozhodcovský súd vydal dňa 11.03.2014 rozsudok sp.zn. SR 06937/13, ktorý sa stal právoplatným dňa 14.04.2014. Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom zo dňa 02.06.2015 č.k. 13Cb/9/2014-130, vydaný rozhodcovský rozsudok zrušil. Žalovaný s uplatneným nárokom nesúhlasila, zdôraznila spotrebiteľný charakter právneho vzťahu medzi ňou a žalobcom, skutočnosť, že došlo k zrušeniu vyššie uvedeného rozhodcovského rozhodnutia z dôvode, že rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Žalovaný rovnako namietla premlčanie uplatneného nároku.

1.2 Súd prvej inštancie považoval na nesporné, že žalovaná ako dlžníčka uzavrela so žalobcom ako veriteľom dňa 12.12.2011 Zmluvu o úvere č. 611300051, na základe ktorej žalobca žalovanej poskytol úver vo výške 1.000,-Eur, ktorý mala splatiť celkom v sume 1.968,-Eur v 12 mesačných splátkach

po 164,-Eur, počnúc dňom 21.01.2012 a poplatok predstavoval sumu 969,-Eur. Na základe žiadosti žalovanej o úpravu splátkového kalendára bol dátum prvej posunutej splátky dňa 14.08.2012. nebolo tiež sporné, že Okresný súd Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp.zn. 13Cb/9/2014 rozsudok zo dňa 02.06.2015 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 41Cob/290/2016 zo dňa 09.03.2016, právoplatným dňa 20.04.2016, zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno č. 8 sp.zn. SR 06937/13 zo dňa 11.03.2014, ktorým rozhodcovský súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.114,88 Eur s príslušenstvom. K zrušeniu rozhodcovského rozhodnutia došlo z dôvodu, že na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy nemohla byť založená právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať spor o zmenky, ktorou bol zabezpečený záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere. Súd rozhodujúci o zrušení rozhodcovského rozsudku tak rozhodol podľa ustanovenia § 45 ods. 1 písm. e) a i) v spojení s ustanovením § 73 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, a to z dôvodu, že súd posúdil rozhodcovskú zmluvu ako neplatnú a rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa.

1.3 Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní vychádzajúc z ustanovení § 100 ods. 1, § 101, § 112 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k žalovanou vznesenej námietke premlčania žalobou uplatneného nároku konštatoval, že v prejednávanej veci ide o premlčanie práva na zaplatenie zvyšku poskytnutého úveru s príslušenstvom, preto na daný právny vzťah aplikoval § 101 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa právo premlčí vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, keďže zákon pre uvedené právo neuvádza osobitnú (kratšiu, resp. dlhšiu) premlčaciu dobu. Táto premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť) po prvý raz podaním návrhu na súde. Okresný súd uviedol, že ak je splnenie dlhu stanovené na presne určenú dobu, tak pre začiatok plynutia premlčacej doby je rozhodný okamih splatnosti dlhu, t.j. deň, keď mal dlžník splniť dlh, resp. začať s jeho plnením (doba splatnosti). V danom prípade vychádzajúc zo zmluvy o úvere v spojitosti so schválenou žiadosťou o úpravu splátkového kalendára zo dňa 28.06.2012 prvá mesačná splátka úveru bola splatná ku dňu 14.08.2012 a keďže bolo dohodnutých 12 mesačných splátok posledná splátka, t.j. aj celková splatnosť úveru bola dňa 14.08.2013. Všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie žalovaného nároku teda začala plynúť odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru t.j. od 15.08.2013 a uplynula dňa 15.08.2016. Žalobca podal žalobou na okresnom súde až dňa 22.01.2018, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Keďže úroky tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, možno z toho vyvodiť záver, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok. Z uvedeného dôvodu okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol, keďže musel na oslabenie žalovaného nároku vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania prihliadnuť a už nemohol žalobcovi premlčané právo v súdnom konaní priznať.

1.4 V súvislosti s tým, že žalobca si nárok na zaplatenie dlžnej sumy úveru zo súdnej Zmluvy o úvere uplatnil v minulosti na rozhodcovskom súde okresný súd uviedol, že v konaní vedenom pod sp.zn. 13Cb/9/2014 okresný súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, a preto nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu v danej veci konať a rozhodnúť, Stály rozhodcovský súd preto nebol príslušným orgánom na prejednanie a rozhodnutie danej veci.

1.5 Ohľadom spočívania premlčacej doby okresný súd zdôraznil, že základnou podmienkou, aby došlo k spočívaniu premlčacej doby je, aby veriteľ dotknuté právo uplatnil buď na súde alebo u iného orgánu, avšak nevyhnutne príslušného orgánu, ktorým môže byť aj rozhodcovský súd. Zo znenia uvedeného ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka je možné a contrario vyvodiť, že keď veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo u iného než príslušného orgánu, hoci v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od uplatnenia po dobu trvania konania plynie naďalej a nedochádza k jej spočívaniu. Vzhľadom na uvedené, podaním návrhu na začatie konania na rozhodcovskom súde, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodnúť, a ani pokračovaním v tomto začatom konaní, potom nemohlo dôjsť k spočívaniu premlčacej doby počas trvania rozhodcovského konania, keďže nešlo o uplatnenie práva u príslušného orgánu v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. Okresný súd v tomto smere poukázal na právny názor bol vyslovený v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 572/2017 zo dňa 20.09.2017 v obdobnej právnej veci.

1.6 Z dôvodu procesnej ekonómie súd prvej inštancie bližšie neskúmal existenciu subjektívneho žalobcovho práva, nakoľko premlčané právo nebolo možné v dôsledku zániku jeho vymáhateľnosti priznať.

1.7 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) a žalovanej, ktorá mala vo veci úspech v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 C.s.p.).

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca (ďalej v texte aj „odvolateľ“), v ktorom navrhol, aby odvolací súd podľa ustanovenia podľa § 391 C.s.p. odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uplatnil nárok na náhradu trov celého konania. Poukázal na odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. a tvrdil tak, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 V konkrétnostiach odvolateľ tvrdil, že zmluvu o úvere č. 611300051 uzatvoril žalovanou ako dlžníčkou pod obchodným menom Vladimíra Juhaniaková - JUVA, ako fyzickou osobou podnikateľom označenou IČO: 40 727 629. Z uvedeného dôvodu nie je možné aplikovať na zmluvu o úvere ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, keďže o spotrebiteľa v tomto prípade nejde. Zmluva o úvere sa posudzuje podľa Obchodného zákonníka, nakoľko bola uzavretá medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. Argumentoval, že uvedenú zmluvu nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a ani spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalovaná vstúpila do právneho vzťahu so žalobcom na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon podnikania.

2.2 Odvolateľ tiež namietal, že v čase uzavretia zmluvy neexistoval a nebol účinný žiaden všeobecne záväzný právny predpis, podľa ktorého by bola stanovená maximálna prípustná výška úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov. Možno teda vychádzať iba z ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Dôkazné bremeno v otázke primeranosti odplaty znáša žalovaná, ktorý musí preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy, išlo o odpalu, ktorá podstatne vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov.

2.3 V súvislosti s premlčaním žalobca zdôraznil, že počas platnosti rozhodcovského rozsudku nemohol podať žalobu na všeobecný súd vzhľadom na prekážku právoplatne rozhodnutej veci. V čase podania žaloby na rozhodcovský súd žalobca nemohol mať vedomosť o jeho následnom zrušení všeobecným súdom, preto je podľa názoru žalobcu neaplikovanie ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka v tomto prípade nesprávne. Žalobca uzavrel, že k spočívaniu premlčacej doby dochádza aj v prípade riadne prebiehajúceho rozhodcovského konania po následnom zrušení rozhodcovského rozsudku.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu mala za to, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaná použila finančné prostriedky na výkon podnikania považuje za nepravdivé, čo priamo vyplýva aj z výsledkov dokazovania v konaní vedenom pred okresným súdom pod sp.zn. 13Cb/9/2014. Za dôvodnú nepovažovala ani námietku žalobcu spočívania premlčacej lehoty, poukázala pritom na záverov uvedené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 572/2017 zo dňa 20.09.2017. Zdôraznila, že premlčanie nároku si žalobca zaviniť sám, nakoľko si pohľadávku neuplatnil v súdnom konaní napriek tomu, že rozhodcovský rozsudok bol právoplatne zrušený dňom 20.04.2016, pričom premlčacia doba uplynula dňa 15.08.2016 a žaloba bola podaná až dňa 22.01.2018. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovanej zotrval na podanom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených a zdôraznil, že okresný súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s podstatnými okolnosťami, ktoré mali vplyv na právny základ žalobcom uplatneného nároku. Naďalej tvrdil, že žalovanej nepatrí postavenie spotrebiteľa, absentuje posúdenie právnej povahy zmluvy o úvere. Ak sa okresný súd nevyjadril k podstatným skutočnostiam tvrdným v konaní (účel poskytnutia úveru, živnostenský list predložený žalovanou), nemohol aplikovať na zistený skutkový stav správnu právnu normu. Zo strany žalovanej došlo k uznaniu záväzku splátkou vo výške 20,-Eur zo dňa 14.02.2014. Súd prvej inštancie sa

kritériami uvedenými v § 220 C.s.p. neriadil dôsledne. Odvolateľ tiež tvrdil, že okresný súd opomenul existenciu samostatnej právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku (ustanovenie § 387 a nasl.). Namietol nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia a podrobne argumentoval vo vzťahu k nespotrebitel'skému charakteru vzťahu medzi žalobcom a žalovanou.

5. Žalovaná v duplike odmietla tvrdenie žalobcu, že úver bol poskytnutý na účely podnikania, vzhľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu považovala za nedôvodné aj ďalšie tvrdenia žalobcu o zabezpečení nároku zmenkou a týkajúce sa premlčania nároku. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcej skutočnosti, neuviedol však, ktoré z dôkazov okresný súd nevykonal. Ide pritom o spotrebiteľský spor, na strane žalobcu vystupuje veriteľ, ktoré povinnosťou je nielen tvrdiť rozhodujúce skutočnosti, ale aj dôkazmi preukázať ich dôvodnosť.

6. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p., len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

6.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu vo veci nie je dôvodné. Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil správne a z tohto vyvodil aj správny právny záver. Rozhodnutie súdu bolo podložené zabezpečenými listinnými dôkazmi.

8. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, žalobca sa žalobou domáhal zaplata sumy 2.094,88 Eur na tom základe, že dňa 12.12.2011 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o úvere č. 611300051, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.000,-Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 968,-Eur za podmienok dohodnutých v Zmluve o úvere a to v 12 mesačných splátkach po 164,-Eur, počnúc dňom 21.01.2012. Žalovaná dňa 20.06.2012 požiadala o odloženie splátok o 60 dní tak, aby dátum prvej posunutej splátky predstavoval deň 14.08.2012. Žalobca tejto žiadosti dňa 28.06.2012, vyhovel. Keďže žalovaná neplnila riadne a včas svoj zmluvný záväzok stratila výhodu splátok a žalobca ju vyzval na úhradu jej záväzku. Doposiaľ žalovaná uhradila sumu 184,-Eur, ktorá bola odpočítaná od výšky sumy istiny a istina po odpočítaní predstavuje sumu 1.784,-Eur. Dňa 12.12.2011 vystavila žalovaná listinu označenú ako Zmenka, v ktorej bol uvedený bezpodmienečný sľub zaplatiť zmenkovú sumu spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne. Vzhľadom na to že žalovaná ani po niekoľkých výzvach neuhradila dlžnú sumu, podal žalobca návrh na začatie rozhodcovského konania na Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s.. Rozhodcovský súd vydal dňa 11.03.2014 rozsudok sp.zn. SR 06937/13, ktorý sa stal právoplatným dňa 14.04.2014. Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom č.k. 13Cb/9/2014-130 zo dňa 02.06.2015, vydaný rozhodcovský rozsudok zrušil. Keďže žalovaná ku dňu vyhotovenia žaloby neuhradila dlžnú sumu, žalobca sa domáhal vydania platobného rozkazu, resp. rozsudku na zaplata sumy 2.094,88 Eur s príslušenstvom. Žalovaná vo vyjadrení vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu z dôvodu uplynutia trojročnej premlčacej doby počítanej odo dňa zročnosti každej nezaplatanej splátky.

8.1 Z pripojené súdneho spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 13Cb/9/2014 mal odvolací súd preukázané, že okresný súd rozsudkom č.k. 13Cb/9/2014-130 zo dňa 02.06.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 41Cob/290/2016 zo dňa 09.03.2016, právoplatným dňa 20.04.2016 zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Bratislava, Karloveské rameno č. 8 dňa 11.03.2014 pod sp.zn. SR 06937/13, ktorým rozhodcovský súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.114,88 Eur s príslušenstvom. Okresný súd rozhodcovský rozsudok zrušil, pretože dospel k záveru, že na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy nemohla byť založená právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať spor zo zmenky, ktorou bol zabezpečený záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. 611300051 zo dňa 12.12.2011, rozhodol tak podľa § 45 ods. 1 písm. e) a i) a

§ 73 ods.1 Zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní z dôvodu, že posúdil rozhodcovskú zmluvu ako neplatnú a súčasne dospel k záveru, že rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

8.2 Námietku žalobcu o tom, že v prejednávanej veci žalovaná nemala postavenie spotrebiteľa, nakoľko vstúpila do právneho vzťahu so žalobcom na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon podnikania, považoval odvolací súd za nedôvodnú a v tejto súvislosti poukazuje na závery uvedené v rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 13Cb/9/2014-130 zo dňa 02.06.2015, v ktorom okresný súd konštatoval, že vzťah medzi stranami sporu zo zmluvy o úvere, je vzťahom spotrebiteľským, pričom s uvedeným záverom sa stotožnil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp.zn. 41Cob/290/2016 zo dňa 09.03.2016, právoplatným dňa 20.04.2016. Krajský súd sa vo vyššie uvedenom rozhodnutí stotožnil so závermi súdu prvého stupňa v tom, že: „úver bol poskytnutý navrhovateľke, ako spotrebiteľský a odporca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie, že tento úver bol poskytnutý navrhovateľke na podnikanie. V konaní bolo zistené, že mandatarka odporcu navrhovateľke pred uzavretím zmluvy o úvere a rozhodcovskej zmluvy nič nevysvetlila, neposkytla jej žiadne podrobnejšie informácie a nevysvetlila jej ani dôsledky uzavretia zmluvy, či podpisu zmenky.“ Uvedené závery si osvojil odvolací súd aj v prejednávanej veci a v plnom rozsahu na ne poukazuje. Právoplatným rozhodnutím súdu (tu Okresný súd Rimavská Sobota č.k. 13Cb/9/2014-130 zo dňa 02.06.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41Cob/290/2016-160 zo dňa 09.03.2016) bol konštatovaný spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu a na tom základe bola rozhodcovská doložka vyhlásená na neprijateľnú zmluvnú podmienku a tým aj neplatnú podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Opakovaná argumentácia žalobcu o neexistencii spotrebiteľského vzťahu aj v prejednávanej veci nemôže viesť o odlišnému záveru, aký bol v inom konaní právoplatne vyslovený.

8.3 Za nedôvodnú námietku považoval odvolací súd aj tvrdenia odvolateľa, týkajúce sa maximálnej prípustnej výška úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov. V tomto prípade ide o argumentáciu, na ktorej okresný súd napadnuté rozhodnutie nezaložil a výškou úrokov a ich prípustnosťou sa v napadnutom rozhodnutí nezaoberal. Odvolacia námietka je tak v rozpore s obsahom napadnutého rozhodnutia.

8.4 Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa premlčania uplatneného nároku odvolací súd uvádza, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého možno nárok odvrátiť námietkou premlčania. Premlčané právo nemožno v dôsledku námietky premlčania priznať. Súd sa môže zaoberať vznesenou námietkou premlčania bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva veriteľa. Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka).

8.5 S poukazom na vyššie uvedené okresný súd správne posúdil aj otázku premlčania nároku žalobcu, keď zistiť spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou aplikoval ustanovenie § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že dňom 15.08.2013 (splatnosť úveru bola dňa 14.08.2013) začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie žalovaného nároku (ktorá uplynula dňa 15.08.2016). Keďže žalobca podal žalobu na súde prvej inštancie až dňa 22.01.2018, bol ním uplatnený nárok v čase začatia konania už premlčaný. Takéto konštatovanie by platilo aj v prípade, ak by súd pripustil, že v prejednávanej veci sa jedná o obchodnoprávny vzťah (o ktorý sa v prejednávanej veci nejedná), teda že premlčacia doba by bola štvorročná (§ 397 Obchodného zákonníka). Aj v takom prípade by bol nárok žalobcu premlčaný (premlčacia lehota by uplynula dňa 15.08.2017).

8.6 Ohľadom spočívania premlčacej doby sa odvolací súd stotožňuje so záverom okresného súdu, že v prejednávanej veci k spočívaniu premlčacej doby nedošlo. Podaním návrhu na začatie konania na rozhodcovskom súde, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodnúť (okresný súd v inom konaní, sp.zn.13Cb/9/2014, vyhodnotil rozhodcovskú zmluvu ako neplatnú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka), ako ani pokračovaním v tomto začatom rozhodcovskom konaní, nemohlo dôjsť k spočívaniu premlčacej doby počas trvania rozhodcovského konania, keďže nešlo o uplatnenie práva u príslušného orgánu v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 572/2017

zo dňa 20.09.2017, v ktorom Ústavný súd konštatoval, že „Ak sťažovateľka uplatnila svoje právo na rozhodcovskom súde, ktorého rozhodca nemal právomoc vydať rozhodcovský rozsudok, nejde o uplatnenie práva u príslušného orgánu v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. Samotné rozhodcovské konanie, ale aj exekučné konanie bolo vedené bez toho, aby sťažovateľka mala k dispozícii právoplatné a vykonateľné rozhodnutie vydané príslušným orgánom. Premlčacia doba sa preto nezastavila a plynula po celý čas ako rozhodcovského, tak aj exekučného konania, a preto sťažovateľka musí niesť následky jej plynutia. Preto právo veriteľa v prípade, ak rozhodcovská doložka bola vyhlásená za neprijateľnú podmienku, bude premlčané, lebo neexistuje mechanizmus (procesný postup) pre ďalší postup vo veci, a to už formou postúpenia veci inému príslušnému orgánu na ďalšie konanie, alebo formou klauzuly obdobnej § 19 zákona o rozhodcovskom konaní; zachovanie účinkov podanej žaloby a spočívanie plynutia premlčacej doby tak nie je pre tento prípad nikde zakotvený, preto neostáva ústavnému súdu nič iné, len konštatovať, že účinky spočívania premlčacej doby nenastávajú“. Na základe uvedeného má tak odvolací súd zato, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil žalovanou vznesenú námietku premlčania ako dôvodnú, jeho závery nie sú výsledkom nesprávneho právneho posúdenia a správne rozhodol, keď žalobu zamietol.

8.7 Ani skutočnosti uvedené v replike žalobcu neboli spôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia. Nebol dôvod, aby súd prvej inštancie opätovne posudzoval, či právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou bol vzťahom spotrebiteľským. Okresný súd Rimavská Sobota v inom konaní (o zrušení rozhodcovského rozsudku, sp.zn. 13Cb/9/2014) právoplatne rozhodol o zrušení rozhodcovského rozsudku, pričom svoje rozhodnutie založil práve na zistení spotrebiteľského charakteru právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou a v tom dôsledku okresný súd považoval rozhodcovskú doložku za neprijateľnú, a teda neplatnú zmluvnú podmienku. A súd prvej inštancie v prejednávanej veci na konanie vedené pred Okresným súdom Rimavská Sobota v napadnutom rozsudku poukázal. Ak nebola založená právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať spor zo zmenky, rozhodcovská zmluva bola posúdená ako neplatná, existencia rozhodcovského konania a rozhodcovského rozhodnutia nemôže byť dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, teda aj vo výroku o náhrade trov konania, ktorý je výrokom závislým podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., ako vecne správny potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa pomeru úspechu strán sporu v odvolacom konaní. Žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keďže žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná v plnom rozsahu.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).